

Arrest

nr. 306 505 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 november 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben, het soennitisch-islamitische geloof aan te hangen en te zijn geboren en getogen in het dorp Jajalpur, nabij de stad Gujrat (provincie Punjab).

Uw vader was werkzaam voor Tehreek-e-Labbaik Pakistan (TLP) en woonde bijeenkomsten en betogingen van TLP bij. U was tweemaal aanwezig bij een betoging van TLP. Omwille van uw vaders activiteiten werden hij en zijn gezinsleden – waaronder u – bedreigd door het dorpshoofd (...)(Ch.(...)) en diens aanhangers. U raakte gewond toen er door hen op de deur werd geschoten. Voorts werd uw moeder 10-15 dagen

vastgehouden. Ook u werd door hen vastgehouden en onheus behandeld gedurende vijf, zes, zeven of acht maanden. Na uw vrijlating drong u er bij uw moeder aan om te vertrekken. U verliet omstreeks maart 2021 per vliegtuig uw vaderland met een voor u onbekend paspoort. Via Turkije, Griekenland en Frankrijk kwam u op 10 juli 2021 aan in België, alwaar u 16 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw aankomst in België vernam u dat uw vader en jongere broer door mannen van Ch.(...) werden gedood. U kon tot op heden geen contact opnemen met uw moeder en weet bijgevolg niet hoe het met haar gaat.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw middelbareschooldiploma; de identiteitskaart van uw vader; zeven foto's/printscreens en vier krantenartikelen inzake uw problemen; en een Belgisch doktersattest inzake uw littekens.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna het CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen:

Vooreerst zijn uw verklaringen over uw **vaders activiteiten binnen Tehreek-e-Labbaik Pakistan (TLP)** niet geloofwaardig (CGVS, pp. 9, 10, 11-13, 14, 20). U stelt dat uw vader altijd bij TLP werkte, naar bijeenkomsten en betogingen ging en altijd bij de partij aanwezig was. U weet echter niet welke functie uw vader had en stelt dat uw vader nooit iets over zijn werk bij TLP vertelde, ondanks dat hij er elke dag mee bezig was. U weet niet wat er werd gezegd op bijeenkomsten van TLP waar uw vader naartoe ging en stelt slechts zeer algemeen dat uw vader naar betogingen ging die tegen de Pakistaanse regering waren. U weet betreffende TLP enkel dat zij een islamitische structuur willen in Pakistan en noemt de huidige leider van de beweging. De oprichter van TLP kent u echter niet, terwijl dit de vader van de huidige leider was. U weet voorts niet waar het bestuurscentrum van TLP is en weet ook niet wie in de lokale afdeling van Gujrat de belangrijke mensen binnen waren. Of er andere dorpelingen ook actief waren bij TLP, weet u evenmin. Bovendien is het opmerkelijk dat uw vader dermate betrokken was bij TLP, maar u nooit aanmoedigde om mee te gaan naar een betoging of bijeenkomst. U stelt dat uw vader slechts één keer aan u zou hebben gevraagd om mee te gaan, maar dat u weigerde en uw vader daar niets op zei. Nog ging u zelf twee keer mee naar een betoging. U weet niet op welke plek deze betogingen doorgingen en ook niet waartegen of waarvoor u moest betogen. U verwijst naar het algemene anti-overheidssentiment binnen TLP en dat TLP ook manifesteerde tegen de Franse en Zweedse ambassades, maar stelt dat u nooit luisterde naar wat men op die betogingen zei. U kan ook niet situeren wanneer de betogingen doorgingen ten opzichte van elkaar en weet evenmin vanaf welke plek de betogingen van TLP doorgaans vertrokken. Nog beaamt u dat er foto's en video's van de activiteiten werden gemaakt door leden van TLP, maar wat ermee gebeurde weet u niet. De naam van de persoon die meermaals voorkomt in video's van het YouTube kanaal TLP Gujrat, zegt u evenmin iets.

Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vaders activiteiten binnen TLP, kan er ook aan de **problemen met (...) Ch.(...)** geen geloof worden gehecht. Los daarvan zijn er verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnen (CGVS, pp. 4, 13-14, 15). Zo stelt u dat dorpsleider (...) Ch.(...) (...) (Ch.(...)) wilde dat uw vader zijn werkzaamheden bij TLP zou staken en naar een andere partij zou gaan, maar waarom Ch.(...) graag wilde dat uw vader zijn werk zou staken, weet u niet. Naar welke partij of beweging uw vader vervolgens moest overstappen, weet u evenmin. Waar Ch.(...) als persoon en/of beweging voor staat en wat zijn/hun doelstellingen zijn, kan u bovendien amper uitleggen. U kan ook niet uitleggen wat de (menings)verschillen zijn tussen Ch.(...) en TLP en waarom er een conflict was tussen beide bewegingen of partijen. Nog weet u niet wat de precieze aanleiding was voor de problemen van uw vader met Ch.(...) en weet u evenmin of uw vader in het jarenlange conflict hulp inriep van de TLP. Ter staving van uw problemen met Ch.(...) legt u voorts verschillende foto's en artikels voor (CGVS, pp. 4, 5, 16-17). Betreffende beeldmateriaal zoals foto's en video's dient vooreerst te worden aangestipt dat dit in het algemeen in scène kan worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar is in plaats, tijd en ruimte – ze kunnen uw verklaringen dus niet zomaar ondersteunen. Inzake de artikelen zegt u voorts dat ze verband houden met uw problemen, maar u noch uw familieleden worden in de artikelen genoemd. De foto's zijn door u van het internet – Facebook – geplukt. U weet niet wie er nog op de foto's staan afgebeeld, terwijl het volgens uw verklaringen dorpsgenoten zijn die zich om het dorpshoofd begeven. Gevraagd waar de voorgelegde foto's precies terug te vinden zijn, wordt er bovendien vruchteloos met u gezocht naar Facebookprofielen, -groepen, -pagina's en -video's.

Voor de volledigheid moet voorts worden aangestipt dat uw verklaringen inzake uw **gevangenschap door Ch.(...)** (CGVS, pp. 9-10, 17-18) en inzake **het vernemen van de dood van uw vader en jongere broer**

(CGVS, p. 16) ook niet geloofwaardig kunnen worden bevonden. Zo heeft u over uw gevangenschap niets vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ; 25 augustus 2021), terwijl u daar uitgebreid werd bevraagd over uw problemen. Daarnaast weet u niet meer wanneer u werd meegenomen en kan u ook niet duidelijk motiveren waarom u precies werd vrijgelaten. Voorts zegt u nu weer dat u zes, zeven of acht maanden vast zat, dan weer dat u zo'n vijf of zes maanden in gevangenschap doorbracht. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u eenvoudigweg dat u enkel verklaart wat u zich herinnert. Betreffende uw vaders en broers dood verklaart u op het CGVS voorts dat u dit vernam via uw vriend A.(...). U voegt toe dat u denkt dat u dit ook via het nieuws – nieuwsberichten op sociale media – vernam, maar u kon deze nieuwsberichten niet meer terugvinden. Bij de DVZ verklaarde u echter dat u via het nieuws de dood van uw vader en jongere broer vernam (25 augustus 2021) en u repte er met geen woord over uw vriend A.(...). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, kan u hierover geen duidelijke uitleg geven.

Daarnaast geeft u **geen zicht op uw reisweg en uw huidige contacten in Pakistan** (CGVS, pp. 6, 8-9, 14-15, 18-19). Betreffende uw reisweg stelt u dat u via uw smokkelaar een paspoort verkreeg, telkens samen met de smokkelaar reisde en uw paspoort nooit in handen heeft gehad noch heeft gezien, zelfs niet wanneer u bij diverse douanepunten individueel het paspoort moet overhandigen aan de dienstdoende beampten. Voorts is uw vriend A.(...) slechts één keer naar uw ouderlijk huis gegaan om contact te leggen met uw moeder. Er was niemand thuis en uw vriend A.(...) is nadien niet meer teruggegaan. Het contact met A.(...) is verloren en u heeft naar eigen zeggen geen contact met anderen in Pakistan. U speculeert voorts dat ook uw moeder is gedood door Ch.(...). U heeft echter op geen enkele andere manieren geprobeerd het contact met uw moeder te herstellen of minstens te achterhalen wat er met uw moeder zou zijn gebeurd na uw vertrek. Bovendien beweert u dat er zelfs niets werd afgesproken het houden van contact met het thuisfront na uw vertrek. Voorts stelt u dat uw familie nergens ergens anders kon wonen dan in uw eigen dorp. Nog stelt u nu weer dat jullie als gezin konden rondkomen, dan weer dat er geen geld was en uw gezin de eindjes niet aan elkaar kon knopen. Nochtans stelt u eveneens dat u – nota bene als oudste zoon – nooit heeft gewerkt in Pakistan. U weet bovendien niet eens of het vermeende werk van uw vader bij TLP betaald was. Tot slot kan u evenmin aangeven bij wie u in Karachi heeft verbleven en antwoordt u tot zes keer toe niet op de vraag of u in Karachi enige problemen heeft gekend.

De **overige door u neergelegde documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, want het middelbareschooldiploma en uw vaders identiteitskaart zijn hoogstens een indicatie van uw identiteit en nationaliteit. Het attest van de dokter (CGVS, pp. 3, 21) stelt enkel vast dat u twee littekens heeft en vermeldt dat u zelf verklaart dat deze door kogels zijn veroorzaakt. Nog vermeldt het attest dat u zelf gewag maakt van posttraumatische stress. U gaat hiervoor echter niet naar een behandelaar en neemt behalve medicatie bij ziekte, geen medicijnen.

U reisde door verschillende Europese landen alvorens toe te komen in België. Daarbij liet u na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in één van die Europese landen. Aldus geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming. Dat u zagezegd niet op de hoogte was van de mogelijkheid om in Griekenland of Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, pp. 6-7), houdt gezien uw verklaringen op de DVZ over uw verblijf in Frankrijk (25 augustus 2021) bovendien geen steek.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen:

*Vooreerst zijn uw verklaringen over uw **vaders activiteiten binnen Tehreek-e-Labbaik Pakistan (TLP)** niet geloofwaardig (CGVS, pp. 9, 10, 11-13, 14, 20). U stelt dat uw vader altijd bij TLP werkte, naar bijeenkomsten en betogingen ging en altijd bij de partij aanwezig was. U weet echter niet welke functie uw vader had en stelt dat uw vader nooit iets over zijn werk bij TLP vertelde, ondanks dat hij er elke dag mee bezig was. U weet niet wat er werd gezegd op bijeenkomsten van TLP waar uw vader naartoe ging en stelt slechts zeer algemeen dat uw vader naar betogingen ging die tegen de Pakistaanse regering waren. U weet betreffende TLP enkel dat zij een islamitische structuur willen in Pakistan en noemt de huidige leider van de beweging. De oprichter van TLP kent u echter niet, terwijl dit de vader van de huidige leider was. U weet voorts niet waar het bestuurscentrum van TLP is en weet ook niet wie in de lokale afdeling van Gujrat de belangrijke mensen binnen waren. Of er andere dorpelingen ook actief waren bij TLP, weet u evenmin. Bovendien is het opmerkelijk dat uw vader dermate betrokken was bij TLP, maar u nooit aanmoedigde om mee te gaan naar een betoging of bijeenkomst. U stelt dat uw vader slechts één keer aan u zou hebben gevraagd om mee te gaan, maar dat u weigerde en uw vader daar niets op zei. Nog ging u zelf twee keer mee naar een betoging. U weet niet op welke plek deze betogingen doorgingen en ook niet waartegen of waarvoor u moest betogen. U verwijst naar het algemene anti-overheidssentiment binnen TLP en dat TLP ook manifesteerde tegen de Franse en Zweedse ambassades, maar stelt dat u nooit luisterde naar wat men op die betogingen zei. U kan ook niet situeren wanneer de betogingen doorgingen ten opzichte van elkaar en weet evenmin vanaf welke plek de betogingen van TLP doorgaans vertrokken. Nog beaamt u dat er foto's en video's van de activiteiten werden gemaakt door leden van TLP, maar wat ermee gebeurde weet u niet. De naam van de persoon die meermaals voorkomt in video's van het YouTube kanaal TLP Gujrat, zegt u evenmin iets.*

*Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vaders activiteiten binnen TLP, kan er ook aan de **problemen met (...) Ch.(...)** geen geloof worden gehecht. Los daarvan zijn er verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnen (CGVS, pp. 4, 13-14, 15). Zo stelt u dat dorpsleider (...) Ch.(...) (...) (Ch.(...)) wilde dat uw vader zijn werkzaamheden bij TLP zou staken en naar een andere partij zou gaan, maar waarom Ch.(...) graag wilde dat uw vader zijn werk zou staken, weet u niet. Naar welke partij of beweging uw vader vervolgens moest overstappen, weet u evenmin. Waar Ch.(...) als persoon en/of beweging voor staat en wat zijn/hun doelstellingen zijn, kan u bovendien amper uitleggen. U kan ook niet uitleggen wat de (menings)verschillen zijn tussen Ch.(...) en TLP en waarom er een conflict was tussen beide bewegingen of partijen. Nog weet u niet wat de precieze aanleiding was voor de problemen van uw vader met Ch.(...) en weet u evenmin of uw vader in het jarenlange conflict hulp inriep van de TLP. Ter staving van uw problemen met Ch.(...) legt u voorts verschillende foto's en artikels voor (CGVS, pp. 4, 5, 16-17). Betreffende beeldmateriaal zoals foto's en video's dient vooreerst te worden aangestipt dat dit in het algemeen in scène kan worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar is in plaats, tijd en ruimte – ze kunnen uw verklaringen dus niet zomaar ondersteunen. Inzake de artikelen zegt u voorts dat ze verband houden met uw problemen, maar u noch uw familieleden worden in de artikelen genoemd. De foto's zijn door u van het internet – Facebook – geplukt. U weet niet wie er nog op de foto's staan afgebeeld, terwijl het volgens uw verklaringen dorpsgenoten zijn die zich om het dorpshoofd begeven. Gevraagd waar de voorgelegde foto's*

precies terug te vinden zijn, wordt er bovendien vruchteloos met u gezocht naar Facebookprofielen, -groepen, -pagina's en -video's.

*Voor de volledigheid moet voorts worden aangestipt dat uw verklaringen inzake uw **gevangenschap door Ch.(...)** (CGVS, pp. 9-10, 17-18) en inzake **het vernemen van de dood van uw vader en jongere broer** (CGVS, p. 16) ook niet geloofwaardig kunnen worden bevonden. Zo heeft u over uw gevangenschap niets vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ; 25 augustus 2021), terwijl u daar uitgebreid werd bevraagd over uw problemen. Daarnaast weet u niet meer wanneer u werd meegenomen en kan u ook niet duidelijk motiveren waarom u precies werd vrijgelaten. Voorts zegt u nu weer dat u zes, zeven of acht maanden vast zat, dan weer dat u zo'n vijf of zes maanden in gevangenschap doorbracht. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u eenvoudigweg dat u enkel verklaart wat u zich herinnert. Betreffende uw vaders en broers dood verklaart u op het CGVS voorts dat u dit vernam via uw vriend A.(...). U voegt toe dat u denkt dat u dit ook via het nieuws – nieuwsberichten op sociale media – vernam, maar u kon deze nieuwsberichten niet meer terugvinden. Bij de DVZ verklaarde u echter dat u via het nieuws de dood van uw vader en jongere broer vernam (25 augustus 2021) en u repte er met geen woord over uw vriend A.(...). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, kan u hierover geen duidelijke uitleg geven.*

*Daarnaast geeft u **geen zicht op uw reisweg en uw huidige contacten in Pakistan** (CGVS, pp. 6, 8-9, 14-15, 18-19). Betreffende uw reisweg stelt u dat u via uw smokkelaar een paspoort verkreeg, telkens samen met de smokkelaar reisde en uw paspoort nooit in handen heeft gehad noch heeft gezien, zelfs niet wanneer u bij diverse douanepunten individueel het paspoort moet overhandigen aan de dienstdoende beambten. Voorts is uw vriend A.(...) slechts één keer naar uw ouderlijk huis gegaan om contact te leggen met uw moeder. Er was niemand thuis en uw vriend A.(...) is nadien niet meer teruggegaan. Het contact met A.(...) is verloren en u heeft naar eigen zeggen geen contact met anderen in Pakistan. U speculeert voorts dat ook uw moeder is gedood door Ch.(...). U heeft echter op geen enkele andere manieren geprobeerd het contact met uw moeder te herstellen of minstens te achterhalen wat er met uw moeder zou zijn gebeurd na uw vertrek. Bovendien beweert u dat er zelfs niets werd afgesproken het houden van contact met het thuisfront na uw vertrek. Voorts stelt u dat uw familie nergens ergens anders kon wonen dan in uw eigen dorp. Nog stelt u nu weer dat jullie als gezin konden rondkomen, dan weer dat er geen geld was en uw gezin de eindjes niet aan elkaar kon knopen. Nochtans stelt u eveneens dat u – nota bene als oudste zoon – nooit heeft gewerkt in Pakistan. U weet bovendien niet eens of het vermeende werk van uw vader bij TLP betaald was. Tot slot kan u evenmin aangeven bij wie u in Karachi heeft verbleven en antwoordt u tot zes keer toe niet op de vraag of u in Karachi enige problemen heeft gekend.*

*De **overige door u neergelegde documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, want het middelbareschooldiploma en uw vaders identiteitskaart zijn hoogstens een indicatie van uw identiteit en nationaliteit. Het attest van de dokter (CGVS, pp. 3, 21) stelt enkel vast dat u twee littekens heeft en vermeldt dat u zelf verklaart dat deze door kogels zijn veroorzaakt. Nog vermeldt het attest dat u zelf gewag maakt van posttraumatische stress. U gaat hiervoor echter niet naar een behandelaar en neemt behalve medicatie bij ziekte, geen medicijnen.*

U reisde door verschillende Europese landen alvorens toe te komen in België. Daarbij liet u na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in één van die Europese landen. Aldus geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming. Dat u zagezegd niet op de hoogte was van de mogelijkheid om in Griekenland of Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, pp. 6-7), houdt gezien uw verklaringen op de DVZ over uw verblijf in Frankrijk (25 augustus 2021) bovendien geen steek.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in verzoekers hoofde geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de

commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Ter verschoning van de vastgestelde gebrekkige kennis geeft verzoeker te kennen dat hij weinig interesse had en derhalve ook weinig kennis van de partij TLP en de van de activiteiten die zijn vader omstreeks 2017 voor die partij uitoefende en dit omdat hij bezig was met zijn studies en zijn vader om de een of andere reden zijn zoon niet bij die politieke aangelegenheden betrok. Verzoeker stelt hierbij dat dit best mogelijk is en het niet noodzakelijk is dat zijn vader die zich bewust was van de spanningen en het gevaar van het politiek engagement zijn zoon die studeerde voor een mooie toekomst daar zomaar zou willen bij betrekken.

Hiermee overtuigt verzoeker niet aangezien nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij zich achteraf heeft proberen te bevragen. Dat hij deze elementen niet heeft proberen te achterhalen, hoewel het hier elementen betreft die deel uitmaken van de aangehaalde vrees voor vervolging, is het een houding die geenszins in overeenstemming is met of getuigt van een gegronde vrees voor vervolging voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Overigens kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Verzoekers houding en gebrek aan interesse staan geheel haaks op een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade. Het argument dat hij na zijn vertrek ook niet de interesse kon opbrengen om hierover meer te weten te komen en dit begrepen kan worden in het licht van zijn depressie en posttraumatische stress, kan niet volstaan ter verschoning. Verzoeker concretiseert dit immers op geen enkele wijze.

Het attest aanwezig in het administratief dossier en waarin vastgesteld werd dat verzoeker littekens heeft, kan hiertoe evenmin volstaan. Hierin wordt immers louter aangegeven dat verzoeker zelf verklaarde dat hij deze littekens heeft door kogels en dat hij nog veel posttraumatische stress ervaart. Er wordt geenszins enige diagnose gesteld; evenmin wordt op enigerlei wijze aangegeven op welke manier de door verzoeker aangegeven klachten zijn verklaringen zouden beïnvloed hebben. Een dergelijk attest is allerminst van aard de appreciatie van zijn ongeloofwaardig bevonden relaas in een ander daglicht te stellen. Wat betreft de vermeende oorzaak van verzoekers klachten wordt immers louter verwezen naar verzoekers eigen verklaringen. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen.

De vaststelling dat verzoeker aangeeft een nood heeft aan internationale bescherming te hebben omwille van de activiteiten van zijn vader bij de partij TLP, hiervan nauwelijks enige kennis heeft en zonder enige gegronde reden, geen inspanningen deed teneinde zich hierover te bevragen, wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofd en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

Het betoog dat het “best mogelijk is” dat zijn vader hem niet bij die politieke aangelegenheden wilde betrekken omwille van het feit dat hij zich bewust was van de spanningen en het gevaar van zijn politiek engagement en zijn zoon een mooie toekomst tegemoet ging door zijn studies is louter hypothetisch en vaag en dan ook geheel niet bij machte zijn gebrekkige kennis te verschonen. Daarenboven werd ook vastgesteld dat verzoeker evenmin enige kennis heeft van de reden waarom Ch.(...) wilde dat zijn vader zijn werkzaamheden bij TLP zou staken, van de persoon en beweging van Ch.(...), van diens doelstellingen en de meningsverschillen tussen TLP en Ch.(...) noch van wat de aanleiding was voor de problemen van zijn vader met Ch.(...) en of zijn vader in het jarenlange conflict hulp inriep van de TLP. Gelet op wat voorafgaat kunnen deze vaststellingen evenmin worden verschoond door de hoger aangegeven argumenten.

Het gegeven dat Ch.(...) actief was en is in het dorp van verzoeker en de algemene bewering dat het gelet op de moeilijke politieke context in de regio van herkomst voor buitenstaanders moeilijk te begrijpen is dat de overheid niet ingrijpt en situaties van machtsmisbruik veelvuldig voorkomen, werpt hier geen ander licht op.

Waar verzoeker van oordeel is dat hij wel bewijskrachtige foto's heeft neergelegd die de situatie kunnen staven en dus niet zomaar van tafel kunnen worden geveegd, gaat hij voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen desbetreffend die hier voor de duidelijkheid worden hernomen: *“Ter staving van uw problemen met Ch.(...) legt u voorts verschillende foto's en artikels voor (CGVS, pp. 4, 5, 16-17). Betreffende beeldmateriaal zoals foto's en video's dient vooreerst te worden aangestipt dat dit in het algemeen in scène kan worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar is in plaats, tijd en ruimte – ze kunnen uw verklaringen dus niet zomaar ondersteunen. Inzake de artikelen zegt u voorts dat ze verband houden met uw problemen, maar u noch uw familieleden worden in de artikelen genoemd. De foto's zijn door u van het internet – Facebook – geplukt. U weet niet wie er nog op de foto's staan afgebeeld, terwijl het volgens uw verklaringen dorpsgenoten zijn die zich om het dorps hoofd begeven. Gevraagd waar de voorgelegde foto's precies terug te vinden zijn, wordt er bovendien vruchteloos met u gezocht naar Facebookprofielen, -groepen, -pagina's en*

-video's." Verzoeker brengt overigens geen enkel concreet element bij waaruit blijkt dat deze foto's enigszins bewijskrachtig zouden kunnen zijn wat betreft de door hem beweerde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de tegenstrijdigheden die in zijn verklaringen konden worden vastgesteld, verwijst verzoeker enkel naar zijn psychologische problemen en stress waardoor hij verward is, doch dit kan gelet op wat hoger werd gesteld niet volstaan teneinde deze tegenstrijdigheden te verschonen of te verklaren. Bovendien stelde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en uitte hij geen opmerkingen bij dit interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Ook bij afsluiting van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan de vragen goed te hebben begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

Overigens blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet dat hij op enig moment verward was of stress had, derwijze dat zijn verklaringen op enigerlei wijze zou kunnen hebben beïnvloed. Verzoeker licht dit ook niet concreet toe.

Bovendien kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat het slechts om nuances gaat die grotendeels afhankelijk zijn van de vraagstelling. De Raad ziet niet in op welke wijze zijn verklaringen inzake zijn gevangenschap en inzake het vernemen van de dood van zijn vader en jongere broer hetgeen voor hem ingrijpende gebeurtenissen moeten zijn geweest indien ze op waarheid zouden berusten, als nuances kunnen worden afgedaan. Het gaan om kernelementen van zijn relaas en de beweerde nood aan internationale bescherming. Ook licht verzoeker niet toe op welke wijze de vraagstelling zijn antwoorden zou hebben kunnen beïnvloed.

Met het vage element dat hij zijn reis niet zelf heeft geregeld, dat alles door de smokkelaar werd geregeld en hij zelf dus geen informatie heeft, overtuigt hij niet. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker hoewel hij samen met de smokkelaar reisde, zijn eigen paspoort waarmee hij reisde nooit in handen heeft gehad of zelfs nog maar heeft gezien te meer verzoeker zelf verklaarde met het vliegtuig naar Frankrijk te zijn gereisd en bijgevolg hoe dan ook controle van zijn paspoort moet hebben gekregen. (Verklaring DVZ, vraag 31).

Verzoeker beperkt zich voorts tot de stelling dat hij in groot gevaar is in Pakistan en daar niemand meer heeft, doch kan hiervan gelet op wat voorafgaat hoe dan ook niet overtuigen.

Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoeker geen geloof kan worden gehecht.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt als volgt geoordeeld:

*"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar*

het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse TA(...)ban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de TA(...)ban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e TA(...)ban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een dA(...)ng worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van

de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Waar hij in het verzoekschrift aangeeft dat het in de bestreden beslissing om een stereotiepe motivering gaat, kan niet blijken dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aanvoert die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanvoert.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF